

ת"פ 21237/08/18 - מדינת ישראל נגד פלוני, מטעם הסניגוריה הציבורית

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 21237-08-18 מדינת ישראל נ' פלוני
ת"פ 13843-11-18 ת"פ 56401-10-21

בפני בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"יתביעות ירושלים
נגד
פלוני
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד עאטף פרחאת ועו"ד מחמד ח'לאילה
הנאשם
מטעם הסניגוריה הציבורית

גזר דין

כתבי האישום המתוקנים

1. הנאשם שלפניי הודה בשלושה כתבי אישום מתוקנים כפי שיתואר להלן על-פי השתלשלות כרונולוגית.

א. **ת"פ 13843-11-18 (התיק הראשון)** - מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי במועד הרלבנטי, היו הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים כ-13 שנים והמתלוננת הייתה בחודש התשיעי להריונה.

ביום 24.9.2017 בשעת אחר צהריים, עת חזרו הנאשם והמתלוננת ברכבם מבדיקה בבית חולים, היכה הנאשם את המתלוננת במכות ברגלה השמאלית ובמכות בגופה, לאחר שביקשה ממנו כי ילך לטיפול עקב בעיית התנהגות שיש לו. המתלוננת ביקשה מהנאשם לעצור את הרכב, ולצורך כך נטלה עט שהיה ברכב, באמצעותו הכתה קלות את הנאשם בידו על מנת שיעצור את הרכב. הנאשם עצר את הרכב והמתלוננת יצאה, אך הנאשם ניסה לתפוס אותה, והמתלוננת יצאה והלכה לתחנת דלק, כאשר הנאשם דולק אחריה. בסמוך לאחר מכן, אָפּשֶׁר הַנֶּאֱשָׁם לַמֵּתְלוֹנֶנֶת לְשׁוּחַח עִם אֲבִיהַּ בְּטֶלְפוֹן, וְזוֹ סִיפְרָה לְאִבִּיהַּ כִּי הַנֶּאֱשָׁם הִיכָה אוֹתָהּ. אֲבִיהַּ אָמַר לַמֵּתְלוֹנֶנֶת לְהִזְמִין מִשְׁטֵרָה. בְּסִיוֵם הַשִּׁיחָה, בִּיקְשָׁה הַמֵּתְלוֹנֶנֶת עֲזָרָה בְּתַחֲנַת הַדֶּלֶק. בְּגִין כְּתַב אִישׁוֹם זֶה הוֹרְשַׁע הַנֶּאֱשָׁם בְּתַקִּיפָה סַתֵּם שֶׁל בֵּת זֹוג, לְפִי סַעִיף 382(ב) לְחוֹק הָעוֹנְשִׁין, הַתְּשֵׁל"ז-1977.

ב. **ת"פ 21237-08-18 (התיק השני)** - מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי בזמנים הרלבנטיים חיו בני הזוג בנפרד, כשהמתלוננת התגוררה עם הילדים המשותפים. בתאריך 28.9.2017 הוטל על הנאשם צו הרחקה

מהמתלוננת שאסר עליו גם ליצור עמה קשר במישרין או בעקיפין וזאת עד ליום 25.10.2017.

ביום 22.10.2017 בשעת בוקר מאוחרת, עת שהתה המתלוננת מחוץ לבית עם שניים מילדיה, התקשר הנאשם אל בנם על מנת לשוחח עמה, תוך שהוא מאיים על המתלוננת כי יכה אותה וכי לא תחזור הביתה, וכי "זו תהיה הפעם האחרונה שתראי את הילדים". עם חזרתה הביתה בליווי שוטרים, עמד הנאשם מחוץ לסורג דלת הכניסה הראשית של הבית, קרא למתלוננת, אמר לה כי יש לה שעה לצאת מהבית עם הילדים, ובהגיעה אליו ירק על גופה וזרק לעברה כוס זכוכית אשר לא פגעה בה. בגין כל אלה, הורשע הנאשם בעבירות **אימים**, לפי סעיף 192 לחוק; **הפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287(א) לחוק ו**תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק.

ג. **ת"פ 56401-10-21 (התיק השלישי)** - מדובר באירועים בין אותם צדדים, כאשר בזמנים הרלבנטיים היו תלויים ועומדים נגד הנאשם שני צווי הרחקה מהמתלוננת.

מהאישום הראשון עולה, כי ביום 3.8.21 בשעת אחרת צהריים, הגיע הנאשם לבית והחל לקלל את המתלוננת. המתלוננת ששהתה בבית עם ילדיהם נעלה את הבית. הנאשם החל להשליך אבנים קטנות לעבר הבית, שבר זכוכית של נרגילה וניתק את החשמל בבית. המתלוננת הזמינה את המשטרה, והנאשם ברח לבית הוריו הסמוך. הנאשם הודה והורשע **בהפרת הוראה חוקית**, ו**בהיזק לרכוש במזיד**, לפי סעיף 452 לחוק.

מהאישום השני עולה, כי ביום 31.7.2021 בשעת ערב הגיע הנאשם לביתו וביקש מהמתלוננת לאכול. זו ריחמה על הנאשם, הכניסה אותו לביתם נוכח התחייבותו כי יאכל וילך, אך הנאשם סירב לעזוב. המתלוננת הבחינה כי הנאשם מתכתב עם אשה אחרת באפליקציית "טיקטוק" וכאשר כעסה על כך, הנאשם קילל אותה, היכה אותה בראשה באמצעות הטלפון והמטען שהיו בידו, ומשך בשערות ראשה. בגין כך הורשע הנאשם **בתקיפה סתם של בת זוג** ו**בהפרת הוראה חוקית**.

מהלך הדין

2. הצדדים הגיעו להסדר ללא הסכמה עונשית והנאשם נשלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות, בשים לב לכך שתלויים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים.

תסקירי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים בהפרש של כשנתיים זה מזה. מהתסקירים עולה כי הנאשם כבן 44, נשוי למתלוננת מזה כ-19 שנה ולהם ארבעה ילדים מתוכם אחד בגיר. המשפחה מתגוררת בסמיכות להוריה של המתלוננת בירושלים. הנאשם גדל בסביבה נורמטיבית, סיים תשע שנות לימוד ועבד בעבודות שונות, בין היתר כנהג הסעות. הוא מתקשה לשמור על יציבות תעסוקתית לאורך השנים, הגם ששירות המבחן ציין שבנאשם מצויים כוחות לתפקוד נורמטיבי. שירות המבחן שוחח עם המתלוננת מספר פעמים. לדבריה, בשנים האחרונות, לאחר האירועים בהם הודה לפני, חלו שיפור והתייצבות במצבו של הנאשם, וחלה הטבה במערכת היחסים ביניהם, כך שלא נשנו אירועים אלימים נוספים. בתסקיר האחרון אף ציינו בני הזוג, כי הנאשם אובחן ע"י פסיכיאטרית כמתמודד עם הפרעה דו-קוטבית, ומזה תקופה הוא מטופל תרופתית, דבר נוסף שהביא לשיפור במצבו ובמצב הזוגיות. המתלוננת חששה מפני ענישה בדמות מאסר בפועל או מאסר בעבודות שירות, שידרדרו

את מצבו של הנאשם. הנאשם קיבל אחריות חלקית ומצמצמת למעשיו. שירות המבחן סבר נוכח מכלול מאפייניו של הנאשם, עברו הפלילי והמאסרים המותנים, כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש מוחשי בדמות עבודות שירות, תוך שנתן דעתו גם לעמדת המתלוננת.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

4. הממונה מצא את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות בבית החולים הדסה עין כרם, החל מיום 27.4.2023.

ראיות וטיעונים לעונש

5. מתדפיס המידע הפלילי עולה, כי לנאשם קיימות ארבע הרשעות קודמות, מהן שתיים בעבירות דומות לאלו בהן הורשע לפניו, אחת ברכוש ואחרת בסמים. כמו כן, תלויים ועומדים נגד הנאשם שני מאסרים מותנים: הראשון, **חמישה** חודשי מאסר בעבירות של תקיפה סתם של בת זוג ובתקיפה חבלנית של בת זוג, שהוטל בת"פ 16146-08-15 ביום 7.12.2015 (**תיק התנאי הראשון, והתנאי הראשון**); השני, של **שלושה** חודשים בעבירות אלימות או איומים כלפי בן משפחה, שהוטל בת"פ 58964-11-14 ביום 8.6.2016 (**תיק התנאי השני והתנאי השני**). נוכח העובדה שבשני התיקים הראשונים בוצעו עבירות המנויות במאסרים המותנים, הפכו אלה לחבי-הפעלה.

6. ב"כ הנאשם הגישו אישור על כך שהנאשם מטופל באופן פרטי ע"י פסיכיאטרית מאז חודש נובמבר 2021.

7. ב"כ המאשימה עמד על חומרת המעשים והחזרה עליהם. הוא עתר למתחמי ענישה שבין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשים וביקש להטיל עליו מאסר בן 20 חודשים בצירוף הפעלת המאסרים המותנים, פיצוי, קנס והתחייבות. באי-כוח הנאשמים ביקשו להסתפק בתקופה המרבית של המאסר המותנה בחפיפה, דהיינו 5 חודשי מאסר בעבודות שירות.

קביעת מתחם הענישה

8. **עקרון ההלימה** - העקרון המנחה בקביעת מתחם הענישה הוא עקרון ההלימה, שהוא נגזרת של הערכים המוגנים ומידת הפגיעה מהם, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם וכן מדיניות הענישה הנוהגת.

9. **הערכים המוגנים** - פגיעה בתוך התא המשפחתי קשה מטבעה אף יותר מפגיעה בזולת, משום שהיא טומנת בחובה פגיעה בכבוד האדם, בחירותו ובאוטונומיה שלו, וכן ביכולתו לתת אמון בקרובים לו ביותר. מעשיו של הנאשם פגעו בערכים אלו במידה בינונית. בנוסף, הפרת צווי הרחקה והגנה יש בה מעבר לפגיעה בשלום הקורבן ובשלוותו, גם פגיעה לא פשוטה בשלטון החוק ובצורך לציית לצווי חוקיים.

10. **נסיבות ביצוע העבירות** - **אשר לתיק הראשון** - אין מדובר בעבירות מתוכננות אלא בהתנהלות אלימה וכוחנית של הנאשם, שהיא ביטוי לרצונו לשלוט ללא מיצרים במתלוננת בהיעדר כל התחשבות בה וברגשותיה ובהיותה אדם נפרד ממנו. בהתחשב בכך שהנאשמת הייתה בהיריון מתקדם בעת ביצוע המעשים, יש חומרה

יתרה בעצם ביצוע התקיפה בנסיבות אלה. כך גם ביחס לפוטנציאל הנזק הגלום בתקיפת אשה הרה. הנאשם אחראי בלעדית למעשיו המכוערים. **אשר לתיק השני** - הנאשם הפר ביודעין צו שיפוטי שהורה לו להתרחק מן המתלוננת ושלא ליצור עמה קשר. במעשיו ניסה להלך עליה אימים תוך זלזול בוטה בכבודה ובאוטונומיה שלה, ותוך אדישות וחוסר כיבוד הצו השיפוטי ועקרון שלטון החוק. מעבר לאימים בוצעו גם מעשים אלימים כפי שתוארו ללא מורא, לעיניהם של שוטרים. פוטנציאל הנזק של הפרת צו הגנה בנסיבות אלו הוא רב, כפי שהניסיון המר מלמד. הנאשם אחראי בלעדית למעשים. **אשר לתיק השלישי** - כאן ניצל הנאשם לרעה את טוב לבה של המתלוננת שריחמה עליו ואפשרה לו להיכנס לבית למרות צו ההרחקה, על-מנת שיוכל לאכול, ואולם הוא גמל לה רעה תחת טובה והיכה אותה באכזריות ומשך בשערות ראשה, מעשה קשה ומשפיל. הנאשם אחראי למעשיו. אני ער למצבו הנפשי של הנאשם, אך לא סברתי בנסיבות המקרה כי מצבו מפחית מאחריותו למעשיו.

11. **מדיניות הענישה הנוהגת** - מצוות הפסיקה היא להחמיר בענישה בעבירות מסוג זה, שפגיעתן בערכים המוגנים עליהם עמדתי ובעיקר בקורבנות, היא קשה עד מאוד. ר' בהקשר זה את דברי כב' השופט אלרון בפסקה 7 ברע"פ 1536/20 **פלוני נ' מ"י** (מיום 1.3.2020). באותו עניין, דן בית המשפט בשלושה אישומים בהם תקף הנאשם באגרופים את אשתו, איים עליה בסכין וגרם לה חבלות, כשביצע את העבירות למרות מגבלות רפואיות מהן סבל. בית המשפט אישר מתחם שבין מאסר קצר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר, והטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות אחרות, של ארבעה אישומים בהם איים נאשם על אשתו ועל חמותו, סטר לאשתו, שרט אותה ופגעה ברכושה, אושר מתחם ענישה שבין 6 ל-15 חודשי מאסר, וכן אושר עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות - רע"פ 4495/19 **פלוני נ' מ"י** (מיום 4.7.2019). ברע"פ 3077/16 **פלוני נ' מ"י** (מיום 2.5.2016) אושר מתחם שבין מאסר קצר עד 14 חודשי מאסר, ועונש של 6 חודשי מאסר בפועל, לנאשם שמשך בשערות ראשה של אשתו, הטיח ראשה בקיר וחנק אותה. ברע"פ 1844/19 **שמריז נ' מ"י** (מיום 14.3.2019) אושר מתחם שבין עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר, ועונש של 6 חודשי מאסר בפועל (הנאשם לא נמצא כשיר לעבודות שירות), בנסיבות של תקיפה סתם ותקיפה חבלנית וכן איזמים כלפי בת הזוג, תוך גרימת חבלות בראש ובלסת, הטחת אגרופים בפני אשתו, חניקתה ומשיכה בשערותיה.

12. **מתחמי הענישה - אשר לתיק הראשון** - תקיפה סתם של אשה הרה טומנת בחובה סיכון לא רק לה אלא גם לעובר שבבטנה, ויש בה כיעור מיוחד. לפיכך, ובהתחשב בפסיקה שהבאתי, מתחם הענישה בתיק זה יעמוד על 3 ועד 15 חודשי מאסר. **אשר לתיקים השני והשלישי** - מתחם הענישה יעמוד בכל אחד מהתיקים על חודש ועד 12 חודשי מאסר. אמנם יש דמיון בין המעשים, אך לטעמי אין מתקיים קשר הדוק בין האירועים שכן כל אחד הוא אירוע מובחן בנסיבותיו ועל ציר הזמן.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

13. לחומרה, עברו הפלילי הרלבנטי של הנאשם והעובדה שביצע את המעשים תוך שתלויים ועומדים נגדו מאסרים מותנים בגין אותם מעשים ממש. מעבר לכך, גם קבלת האחריות של הנאשם אינה שלמה, הגם שבהודאתו חסך בזמן שיפוטי ואת העדת המתלוננת. הנאשם לא נרתם לטיפול בתחום מניעת האלימות, כך שעדיין נשקפת ממנו סכנה למתלוננת. לקולה, עמדת המתלוננת, העובדה שהנאשם אובחן לראשונה לאחרונה אבחון פסיכיאטרי מסודר והוא מתמיד בטיפול וחלה התייצבות במצבו כפי שגם העידה המתלוננת וציינה כי האירועים לא חזרו על

עצמם. גם קיים ריחוק בזמן מעת ביצוע העבירות האחרונות, עובדה המחזקת את הרושם כי פחתה המסוכנות מן המשיב נוכח הטיפול אותו מקבל.

מיקום הנאשם במתחמים

14. נוכח כל האמור, סברתי כי יש למקם את הנאשם עד למחצית המתחמים שקבעתי. אשר לעונש ההולם, סברתי שבנסיבות המקרה יש להטיל על הנאשם עבודות שירות, שיכללו גם את הפעלת המאסרים המותנים. בהקשר זה לקחתי בחשבון את ההתייבבות במצבו של הנאשם, השיפור במערכת הזוגית, וכן את עמדת המתלוננת. נוסף על כך נתתי דעתו למצבו הנפשי של הנאשם, כעולה מהתסקיר העדכני ונוכח האישורים שקיבלתי לגבי המשך הטיפול הנפשי בו מתמיד הנאשם. סברתי ששליחת הנאשם לכלא בשעה זו תהא שגויה ועלולה לפגוע לא רק בנאשם אלא במרקם המשפחתי שהתייצב בשנים האחרונות, כאמור.

גזירת הדין

15. נוכח כל האמור, אני מוצא להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. הנאשם יבצע את עבודות השירות בבית החולים "הדסה עין כרם" בירושלים, החל מיום 3.9.2023, מועד בו עליו להתייצב במשרדי הממונה בבאר שבע לתחילת ביצוע העבודות, וזאת על לשעה 08:00. הנאשם מוזהר כי לממונה סמכות להמיר את העבודות למאסר בפועל ככל שהנאשם לא יבצען כראוי;
- ב. מפעיל בחופף לעונש הנוכחי את שני המאסרים המותנים, של 3 ו-5 חודשים, ובסה"כ ירצה הנאשם כאמור, 7 חודשי מאסר בעבודות שירות, וזאת בניכוי ימי מאסרו בתיקי שבכותרת לפי חישוב שב"ס שיכריע;
- ג. 8 חודשי מאסר שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת אלימות כלפי בן משפחה למעט איומים, בתוך 3 שנים מסיום עבודות השירות;
- ד. 3 חודשי מאסר שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת איומים כלפי בן משפחה בתוך 3 שנים מסיום עבודות השירות, וכן עבירה של הפרת הוראה חוקית והיזק לרכוש;
- ה. מורה על חילוט ההתחייבות בסך 2,000 ₪ מתיק התנאי הראשון. ההתחייבות בסך 2,000 ₪ שחולטה תשולם כקנס ב-5 תשלומים החל מיום 3.9.2023 ובכל 1 לחודש רציף ועוקב;
- ו. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא יעבור הנאשם בתוך 3 שנים מסיום עבודות השירות כל עבירת אלימות כלפי בן משפחה לרבות איומים, הפרת הוראה חוקית והיזק לרכוש.

קנסות ופיצויים ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין בחשבון המרכז לגביית קנסות בדרכים הבאות:

• בכרטיס אשראי באתר www.eca.gov.il

• בטלפון: *35592 או 073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד

לא יונפקו שוברי תשלום.

ניתן לקזז מכל הפקדה שבתיק או בתיק קשור על אף הודעת עיקול. ככל שקיימות יתרות זכות ואין עיקולים ניתן להשיב למפקיד.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ו סיוון תשפ"ג, 04 יוני 2023, במעמד הצדדים.